

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου

Πρὸς τοὺς Κυρίους Λάμπρον καὶ Βασίλειον Ροῖλου.

Θεωρήσασα ἡ Σ. Διοίκησις τὴν ὑπ' Ἀριθ. 3,306 καταταχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς διορισθείσης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς καθ' ὑμῶν κατασκευαστικῆς κατηγορίας, ἀποσταλεῖσαν δι' ἀναφορᾶς τοῦ ὑπουργείου τούτου ὑπ' Ἀριθ. 2,557, ἐπικυρώσασα αὐτὴν διὰ Σ. διαταγῆς ὑπ' Ἀριθ. 17,246, σὰς ἀποκαθιστᾷ ἀθώους τῆς αὐτῆς γενομένης καθ' ὑμῶν κατηγορίας.

Ὅθεν τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σπεῦδον νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ τὴν χαροποιὰν ταύτην ἀγγελίαν ἐπεύχεται, ἵνα μὴ σᾶς ἰδῇ τοῦ λοιποῦ ὑποκείμενα τοιαύτης ἀμαρτῆς κατηγορίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1826.

Ἐν ἐλλείψει Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Α. Μιλτιάδης.

Ἐ γ χ ῶ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ί ο υ .

Λαμβάνομεν γράμματα ἐκ Μεσολογίου ἀπὸ 20 τοῦ Φεβρουαρίου, ἐξ ὧν μανθάνομεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἀρχισεν ἀπὸ τῆς 12 τοῦ μηνὸς αὐτοῦ νὰ πυροβολῇ πεισματικῶς τὸ φρούριον αὐτὸ, καὶ ὁ φρικτὸς οὗτος πυροβολισμὸς διήρκεσεν ἕως τῆς 15. Κατὰ δὲ τὴν νύκτα τῆς 15 περὶ τὴν 8 ὥραν ὠφελούμενοι οἱ ἐχθροὶ, περὶ τὰς 5,000 καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τὸ ἀσέληνον τῆς νύκτος, διὰ τὸ νεφῶδες ἐπλησίασαν εἰς τὸ τεῖχος, ἔπιπτον μετ' ἐαυτῶν ἐγκαλεῖα καὶ ὕλην εἰς κατασκευὴν

προμαχῶνων, καὶ φθάσαντες κατέλαβον τὸ ὑψηλὸν χῶμα, κατεσκευασμένον ἐπιτήδες ὡς προφυλακτήριον τοῦ κανονοσλασίου τοῦ ἀθανάτου Μπότζαρη (τῆς μεγάλης τάμπιας). Ἡ νυκτοφυλακὴ τῆς Δέσεως αὐτῆς, αἰσθανομένη μετ' ὀλίγου τὴν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἀφίξιν τῶν ἐχθρῶν, ἔδωκεν ἀμέσως εἰς τὴν φρουρὰν τὸ σύνθημα σημείου τῆς πλησιάσεως αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ᾧμα διεδόθη ἡ εἰδήσις αὕτη διὰ ῥήτου προμελετημένου σημείου καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κανονοσλάσια. Ἦχησεν ἡ σάλπιγξ εἰς τὸ νὰ συναχθῶσιν ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ καὶ ἱκανοὶ γενναῖοι ὀπλοφόροι καὶ ἀφ' οὗ οὔτοι ἐσυνάχθησαν, ἀρχισεν ὁ ἀλλεπάλληλος πόλεμος διὰ τῶν κανονίων, βομβῶν καὶ τουφεκίων καὶ ἐκ τῶν δύο διαμαχομένων μερῶν κατὰ τὴν 8 ὥραν καὶ 1|4. Οἱ Ἕλληνες, μὴν ὑπομένοντες πλέον τοῦτο, ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου μετὰ τὰ σπαθία καὶ γιαταγάνια, καὶ κατεπλάκωσαν τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τὸν μεγάλον ἐκεῖνον χῶμα. Ἦλθον εἰς χεῖρας, καὶ ὁ ἀντικρουσμὸς τῶν σπαθίων καὶ γιαταγανίων ἤχοῦσε τὴν φωνὴν τοῦ θανάτου τῶν ἐχθρῶν. Ἡ ἡχολογὴ μόνῃ τῶν Ἑλλήνων κατετράμαζε τοὺς Ἀραβας καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν Εὐρωπαίων, καὶ ἤτον σύγχυσις γλωσσῶν ὥστε οἱ μὲν Ἀραβες, παραδιδόντες εἰς τοὺς νικητὰς τὰ λογχοφόρα ὅπλα τῶν γεμάτα, ἐφώναζαν τὸ ἀμὰν καπιτὰν, οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι τὸ pardon· ἀλλ' εἰς τὴν ὁρμὴν ἐκείνην τῶν Ἑλλήνων οὔτε τὸ ἀμὰν εἰσηκούετο οὔτε τὸ pardon. Ἡ ἐκ χειρῶν μάχη αὕτη διήρκεσεν ὑπὲρ τὰς 2 ὥρας καὶ μετὰ τοῦτο ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ οἱ Ἀλβανοὶ, Γκέκιδες καὶ Τοῦρκοι, ρίπτοντες καὶ αὐτοὶ τὰ τουφέκια τῶν γμάτα. Ἡ ἐκρηγῆς μιᾶς ὑπονόμου (μῖνας) ἐπλήρωσε θάνατον τὸ ἀνῆκεν χρέος τῆς. Ὁ πόλεμος αὐτὸς διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 8 ὥρας καὶ 1|4 τῆς νυκτὸς μέχρι τῆς 5 τῆς ἡμέρας τῆς 16 τοῦ μηνός. Ἐφρονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν κατὰ τὴν μάχην ταύτην ὑπὲρ τοὺς 500 ἐκ τῶν ἐχθρῶν· ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων 7 ἐφρονεύθησαν καὶ 11 ἐπληρώθησαν ἐλαφρῶς, ἐν οἷς καὶ ὁ ἥρως Γκιανᾶκης Σουλταῆς ὁ ἀντιστράτηγος, ὅστις μετὰ

τοῦ στρατηγοῦ Φωτομάρα καὶ τοῦ ἀντιστρατήγου Γιαν-
νικῆ Ῥαζοκότζικα ἔδειξαν κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἀμίμη-
τον ἡρωϊσμόν.

Μὲν ὅλην ταύτην τὴν σημαντικὴν φθορὰν καὶ ζημίαν
ἔπαυσαν πάλιν αἱ ἐχθροὶ, καὶ ἐστάθησαν ὑπὸ τὸ ῥήθεν
ῥομα. Γενομένης δὲ ἐκτάκτου στρατιωτικῆς συνελεύσε-
ως ἀπεφασίσθη, νὰ ὁρμήσωσιν οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν δύ-
σιν τοῦ ἡλίου ἐναντίον τῶν ὑπὸ τὸ χῶμα αὐτὸ εὕρισκομέ-
νων ἐχθρῶν· ἀλλ' οἱ Ἕλληνες μαθόντες ἐκ φήμης τὴν
ἀπόφασιν αὐτήν, ὥρμησαν πρὸ τοῦ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀνή-
κουσαι εἰς τοῦτο διαταγαί, καὶ τὰ συνήθη σημεῖα, κατὰ
τὴν ἐχθρῶν· ἦλθον καὶ πάλιν εἰς χεῖρας· ἔσφαξαν, ἐφύ-
λαξαν· ἐπλήρωσαν ὑπὲρ τοὺς 300, καὶ ἔτρεψαν εἰς
φυγὴν τοὺς ἡμιθανεῖς διὰ τὸν κυριεύσαντα αὐτοὺς πανι-
κὸν φόβον τακτικούς καὶ ἀτάκτους Ἀρσάδας καὶ ἄλλους·
οἱ δὲ Ἕλληνες καταματωμένοι ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν
ἐπέστρεψαν νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι, καὶ ἀβλαβεῖς, ἐκ-
τός ἐνός μόνου φονευθέντος, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν, καθὼς
καὶ κατὰ τὴν πρώτην μάχην, διάφορα ἄλλα λάφυρα καὶ
πελλότατα λογχοφόρα τουφέκια, σημεῖα τῆς ἀμιμήτου
αὐτῶν γενναιότητος.

Ἐκ τῶν αὐτῶν γραμμάτων μανθάνομεν προσέτι ὅτι
κατὰ τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπέστρεψε πάλιν ἐκ τῶν
φρουρίων τῆς Μεσσηνίας ὁ κατὰ τὴν 30 τοῦ Ἰανουαρίου
ἐκ Πατρῶν ἀποπελεύσας ἐχθρικός στόλος· ἀλλ' εἶναι
τόσον ἀπὸ φόβου κυριευμένος, ὥς ἐπληροφόρηθησαν οἱ
ἡμέτεροι ἀπὸ δύο φυγάδων χριστιανῶν ναυτῶν, ὥστε
σκοπὸν ἔχει νὰ φύγῃ ἐκεῖθεν ἀφεύκτως, ὅταν ἐμφα-
νισθῇ ὁ ἐλληνικός, ὅστις καὶ ὀγλήγορα ἐμφανίζεται πάλιν
ἐμπροσθεν τοῦ Μεσολογίου.

— Οἱ ἐν Πάτραις ἐχθροὶ, πεζοὶ καὶ ἰππεῖς περὶ τὰς
3-4000, ἀρχηγὸν ἔχοντες τὸν Ντελὴ-Ἀχμέτ-πατσαν,
εἰσβαλόντες εἰς Γαστούνην ἐπροχώρησαν καὶ εἰς τὸν Πύρ-
γον κατὰ τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, καὶ ἐσίναξαν ὅ-
σας τροφὰς καὶ ζῶα εὔρον. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας
αὐτῆς ἔγιναν ἀκροβολισμοὶ μετ' αὐτῶν. Ἐχουσι δὲ τὸ
κατάλυμά των αἱ ἐχθροὶ εἰς τὸν Πύργον, καὶ μελετῶσιν,
ὡς πληροφοροῦνται οἱ ἐν Σκαβυδιᾷ ἡμέτεροι, νὰ μείνωσιν
ἐκεῖ ἕως τῆς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐλεύσεως τοῦ στόλου των.
Κατέβθην ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία τῶν δύο ἐπαρχιῶν
Πύργου καὶ Γαστούνης ἐν κυρίᾳ ὑπῆγαν δις καὶ κατὰ
τῶν ἐν Σκαβυδιᾷ, καὶ ἀκροβολισθῆσαι μετ' αὐτῶν, ἀλλ'
ἡ γενναιότης καὶ ἡ προθυμία τῶν ἐν Σκαβυδιᾷ εἶναι με-
γάλη, καὶ δὲν δειλιῶσι παντελῶς· λυποῦνται μόνον ὅτι
αἱ ἐξ ὧν δίδεις καὶ τὰ στενὰ εἶναι ἐλεύθερα διὰ τὴν ἔλλειψιν
ἀρχηγῶν, τὸν ὅποιον καὶ ζητοῦσιν ἐπιπλέον παρὰ τῆς
Διοικήσεως.

Οἱ αὐτοὶ δὲ ἐχθροὶ, ἀφ' οὗ ἀφάνισαν διόλου ἄλη-
θιν ἐπαρχίαν τοῦ Πύργου, ἐπῆγαν εἰς Ἀγυλαιίτζαν κατὰ

τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, καὶ κατὰ τὴν 22 τὴν
πρῶτὴν ἐξημερώθησαν εἰς τὰ Κρέστενα καὶ Μακρίσια, καὶ
κατὰ τὴν 24 καὶ 25 ἐπροχώρησαν ἀκόμη περισσότερον
καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καρυταίνης, καίοντες καὶ λεη-
λατοῦντες καὶ αἰχμαλωτίζοντες διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς
ἀντιστάσεως. Ἀλλ' ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὴν Ἡλιδαν.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 29 τῆς Γεν. ἐφημερίδος ἀπαντήσαμεν
ἐν συντόμῳ εἰς τὴν ἀδίκως γινομένην κατηγορίαν τοῦ
στρατηγοῦ Γ. Κίτζου ἐπὶ προδοσίᾳ. Εἰς αὐτὴν ταύτην
ἀπαντῶν καὶ ὁ ἀριστος πατριώτης καὶ στρατηγὸς Σπύ-
ρος Μήλιος, εἰς τῶν παρὰ τῆς ἐν Μεσολογίῳ φρουρᾶς
ἀπεσταλμένων πρὸς τὴν Διοίκησιν, γράφει πρὸς ἡμᾶς
τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος
τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ ἀπορίαν μου μεγάλην εἶδον εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν
Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ἀριθ. 22. 23., καταχωρισμένην ἐπιστο-
λὴν τοῦ στρατηγοῦ Στάθης Κατσογιάννη πρὸς τὸν συν-
τάκτην τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, ἀπὸ 6 τοῦ παρελθόντος
μηνὸς ἐκ Χοστίων, μετὰ τὴν ὁποίαν εἰδεάζει τὸν φίλον του
περὶ μιᾶς φανταστικῆς προδοσίας τοῦ Ἡπειρώτου στρα-
τηγοῦ, Κ. Γεωργίου Κίτζου· εἶδον προσέτι νὰ λέγῃ ὅτι
εἶναι καὶ δύο ἀδελφοὶ τοῦ εἰρημένου στρατηγοῦ εἰς τὸ
στρατόπεδον τοῦ Ἰμπζαήμ-πατσα καὶ συνενοοῦνται μα-
ζί του· εἶδον τελευταῖον καὶ τὴν συμβουλὴν, τὴν ὁποίαν
δίδει εἰς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν, νὰ μὴν ἐμπιστεῖται
κάνεν ὑπουργημα οὔτε πολιτικὸν οὔτε πολεμικὸν εἰς ἄν-
θρώπους, οἱ ὅποιοι ἔχουν τοὺς συγγενεῖς των μετὰ τοὺς ἐχ-
θρούς, καὶ ὅσοι ἐκ νεαρᾶς τῶν ἡλικίας ἀνετράφησαν μετὰ
τοὺς Τούρκους· διότι εἰσὶν ὅλοι Τούρκοι κτλ. κτλ.

Ἡ προδοσία, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ συναγωνιστής
μου, εἶναι διόλου φανταστικὴ· διότι δὲν ὑπάρχει, καὶ
ποτὲ δὲν θέλει ὑπάρξει εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦ στρατη-
γοῦ Γ. Κίτζου· διότι εἶναι ἄνθρωπος, ὅστις ἔκαμε θυσίας
εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἐφύλαξε, καὶ φυλάττει εἰς Μεσολό-
γιον τὴν ἐπικίνδυνον θέσιν τῆς Λευέττας ἐξ ἀρχῆς σχε-
δὸν τῆς τριμερᾶς πολιτείας.

Περὶ δὲ τῶν ἀδελφῶν τοῦ εἰρημένου στρατηγοῦ, ὅτι ἦ-
ναι εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, λέγω ὅτι ἀπατάται ὁ
συναγωνιστής μου. Καὶ ἐν γένει ἡ συμβουλὴ καὶ ἡ ἐπι-
στολή του εἶναι ὅλη παθητικὴ, καὶ ὅχι πατριωτικὴ. Ἀν-
τὴ λοιπὴν ἡ αἰτία, καὶ διότι εἶμαι καὶ ἐγὼ Ἡπειρώτης,
μὲ παρακινεῖ νὰ εἰπῶ ὅτι κάθε πατριώτης καλὸς χρεωστὴς
νὰ δεικνύῃ τὰς καλὰς ἐκδουλεύσεις τῶν διαφόρων πατρι-
τῶν ἀπαθῶς, καὶ τὰ πάθη εἰς τὴν κρίσιμον περίστασιν
μας δὲν συμφέρουν. Πάνη τὰ κρίνω· διότι χωρὶς νὰ ἔχῃ
σωτήρην πληροφορίαν περὶ τοῦ πράγματος, γράφει πρὸς
συντάκτην κοινῆς ἐφημερίδος εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ὁμοῦ

ἤν ὑπόληψιν ἑνὸς καλοῦ πατριώτου, καὶ πειράζου-
ν τὴν φαντασίαν του· ἀλλ' ἀμαυρίζουν καὶ τὴν φρόνησιν
τῆς Δικαιοσύνης, διότι δίδει πίστιν εἰς τοιοῦτους, καὶ τε-
λευταίον ἀμαυρίζουν τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους· διότι προ-
βλεπόμενοι τὰς τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐπαραδειγματίσθη.

Κάτω καὶ εἰς τὴν συμβουλὴν τοῦ ἀδελφοῦ λεπτομε-
ρεστέρην τὴν ἀπάντησιν. Γνωρίζει ὅτι οἱ Ἕλληνες πρὶν
τῆς ἐπαναστάσεως ἦσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων, καὶ
δὲν εἶναι κανεῖς Ἕλληνας, γεννημένους εἰς τὴν Ἑλλάδα,
οἱ οὗτοι ἀνετράφη ἐκ νεαρᾶς τοῦ ἡλικίας μετὰ τοὺς Τούρ-
κους. Βλέπομεν ἐξόχως εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐπαναστά-
σεως πολλοὶ ἐκ τῶν χριστιανῶν ἐν ὑπουργήμασι, καὶ
ὡς τὴν εὐνοίαν τῶν Τούρκων πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως, ἔδει-
ξαν μεγαλωτάτας δυσίας εἰς τὴν ἐπανάστασιν, καθὼς
ὁ αἰώνιος μνήμη Μάρκος Μπότζασης, ἀναθρεμμένος εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀλή-πασσα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι μετ' αὐτοῦ.
Ἀποδεικνύουν λοιπὸν εἰς τὸν φίλον ὅτι, μ' ὅλον ὅτι ἐκ
νεαρᾶς τῶν ἡλικίας μετὰ τοὺς ἔχθρους, ποτὲ δὲν ἐσθῆσθη
εἰς αὐτοὺς ὁ ζήλος τῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐθυσία-
σαν καὶ τὴν ἰδίαν τῶν ζώων· καὶ ἂν τις, ἀνατρεφόμενος μετὰ
τοὺς ἔχθρους, χρεωστῇ νὰ τρέφῃ καὶ τυραννικὰ φρονήμα-
τα, δὲν τὰ ἡξεύρω· καὶ ἂν, ὅστις δυσιάζει τὴν οἰκίαν
του, τὰ ἀδελφιά του, καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειάν του, πα-
ραιτῶν αὐτοὺς εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐχθρῶν, καὶ περὶ τῶν
εἰς τὰ χῶματα τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, διὰ νὰ συναγω-
γῇ, καὶ συναγωνίζεταί ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της, εἶ-
ναι ἐνοχός, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀξιόνηται οὐδενὸς εἴτε πο-
λιτικοῦ εἴτε πολεμικοῦ ὑπουργήματος, εἶναι δικαίᾳ ἀν-
ταμιεῖν, ἢ ὅχι, τὸ ἀφίνω εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ συνα-
γωνιστοῦ μου. Περιπλέον λέγω ὅτι, ὅταν ἐπαναστατήσα-
μεν, δὲν εἴπαμεν νὰ ἐκτείνωμεν μόνον ἕως εἰς μερικὰς ἐ-
παρχίας τῆς χέρσου Ἑλλάδος τὴν ἐπανάστασιν· ἀλλ'
ἐφνάζαμεν ἄρματα κατ' ἐχθρῶν νὰ πάθουν ὅλοι οἱ Ἕλ-
ληνες· καὶ ἂν, ποῦ μὲν διὰ τὸ πολυάριθμον τῶν ἐγκατοίκων
Τούρκων, ποῦ δὲ διὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν μέσων ἀφῆθησαν
αἱ ἄλλαι τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίαι εἰς προσωρινὴν ἡσυχί-
αν, πολλοὶ ὅμως ἐκ τῶν κατοίκων δυσιάζουν τὰ ὑπάρχον-
τά των καὶ τοὺς συγγενεῖς των, καὶ ἔρχονται εἰς τὴν ἐ-
λευθερίαν Ἑλλάδα, καὶ συναγωνίζονται. Δὲν γνωρίζω λοι-
πὸν μὲ ποῖον δικαίωμα ἡμποροῦμεν νὰ τοὺς ἀφαιρέσωμεν
ἐκ τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἴδιος ὀργανικὸς τοῦ ἔθνους μας
κόμος τοὺς τὸ δίδει.

Λέγω τελευταῖον ὅτι ἡ συμβουλὴ τοῦ συναγωνιστοῦ
μου δὲν ἔχει ἀπαθείς βάσεις· καὶ τὸν συμβουλεύω πατρι-
ωτικῶς νὰ σδύσῃ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς του, καὶ μὲ τὸ παρά-
δειγμα νὰ παρακινή καθεὶ Ἕλληνα νὰ τὰ σδύνη· διότι ἡ
ἐλπίς, ἡ ἀφῆσις τῶν παθῶν, καὶ ἡ δυσία τῆς ἰδίας ζω-
ῆς εἶναι τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα ἡμποροῦμεν ν' ἀποκτή-

σωμεν τὴν πατρίδα μας ἐλευθερίαν, καὶ ὅχι πατὲρ τὰ ἐμ-
φωλευμένα πάθη.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 2 Μαρτίου 1826.

Ὁ πατριώτης

Σπύρος Μήλιος.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφη-
μερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου εἰς τὸ 186 φύλλον τῆς Ἐ-
φημερίδος του κατηγορεῖ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας,
ὅτι τάχα παρανόμως ἐπώλησε τὰς ἐφετεινὰς ἐθνικὰς
προσόδους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, χωρὶς
πρῶτον νὰ διακηρύξῃ πανταχοῦ τὴν ἐναρξιν τῆς δημο-
πρασίας. Καὶ ὅτι διὰ τὰς λοιπὰς προσόδους τῆς ἐ-
πικρατείας, ἐν ᾧ ἡ δημοπρασία ἀρχίσεν ἀπὸ τὰς 10
τοῦ Φεβρουαρίου, ἔχει λόγον νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἰσέτι
δὲν εἰδωποιήθησαν αἱ ἐπαρχίαι. Ταυτίσων δὲ τὸ ὑ-
πουργεῖον μὲ τὸ ἄλομον τοῦ Νικολάου Παναγοπούλου,
μεταδίδει εἰς προσωπικὰς κατηγορίας, καὶ καθάπτει-
ται τῆς ὑπολήψεώς του ἀναίτως.

Βιασμένοι ν' ἀπολογηθῶμεν, σκοπὸν δὲν ἔχομεν ν' ἀ-
ποδείξωμεν τὴν δυσαρέσκειάν μας διὰ τὴν προστριβεῖ-
σαν ἀδικίαν, μήτε νὰ διδάξωμεν τὸν Φίλον τοῦ Νό-
μου ἠθικὴν. Εὐχαριστοῦμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν ὅτι ὡ-
φείλεν ὁ Φίλος τοῦ Νόμου νὰ ἐξελάσῃ καὶ τὰς αἰ-
τίας, πρὶν ἢ κατηγορήσῃ τὰ ἀποτελέσματα. Καὶ τό-
τε ἀναμφισβότως ἤθελεν ἰδεῖ ὅτι ταῦτα προήλθον, μήτε
ἀπὸ παράδοσις τῶν χρεῶν τοῦ ὑπουργείου, μήτε ἀ-
πὸ κατάχρησιν, μηδ' ἀπὸ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, εἰμὴ
μόνον καὶ μόνον ἀπὸ ἐμπεσοῦσας δεινὰς περιστάσεις·
καθότι τὰ συνιστῶντα τὴν Διοίκησιν δύο σώματα Βου-
λευτικὸν τε καὶ Ἐκτελεστικόν, καθορῶντα ὅτι ὁ προσ-
δωρισθεὶς διὰ τὸ τακτικὸν σύνταγμα πόρος, ὁ τῆς ἐκ-
ποιήσεως δηλ. τῶν φθαρτῶν κλημάτων, δὲν κάμνει κάμ-
μίαν πρόδον ἐπαξίαν τῶν ἐλπίδων, καὶ βλέποντα τὸν
μέγαν κίνδυνον τῆς πατρίδος, συνεσκέφθησαν περὶ τα-
χείας ἐξοικονομήσεως τῶν παρουσῶν ἀναγκῶν τῆς πα-
τρίδος. Καὶ ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ ἀναγκαία ἀμφισδότησις,
ὡς προχειρότερος πόρος ἐνεκρίθη, καὶ ὁμοφώνως συναπο-
φασίσθη ὁ ἐκ τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν
τρίων νήσων, Νάξου, Πάρου, καὶ Σαντορίνης. Διὸ καὶ
ἐδιωρίσθη τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας μὲ διαταγὴν τοῦ
Σεβ. Ἐκτελεστικοῦ Σώματος ὑπ' Ἀριθ. 16,254 κατὰ
συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀριθ. 1153 Προβουλεύματος τοῦ Σεβ.
Βουλευτικοῦ Σώματος κατὰ τὴν 17 Ἰανουαρίου, νὰ ἐκ-
θέσῃ εἰς δημοπρασίαν εὐθὺς ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀνα-
βολῆς τὰς προσόδους τῶν ἀνωτέρω τριῶν νήσων.

Επομένως, ἐπειδὴ οἱ τῆς πατρίδος κίνδυνοι πολλὰ πλῆθυσαν ἐκορυφώθησαν εἰς τὸν ἑσχάτον βαθμὸν, κινδυνεύουσιν καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, δὲν ἔδωσαν καιρὸν εἰς τὴν Σεβ. Διοίκησιν νὰ διατάξῃ ὀρισμένως καὶ κανονικῶς τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐθνικῶν προσόδων. Καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πιεζομένη διέταξε τὸ ὑπουργεῖον μετὰ διαταγὴν τοῦ Σεβ. Ἐκτελεστικοῦ Σώματος ὑπ' Ἀριθ. 16,770 χρονολογημένην τῇ 6 τοῦ λήξαντος Φεβρουαρίου κατὰ Προβούλευμα τοῦ Βουλευτικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 1161, νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους τὰς ἐθνικὰς προσόδους. Τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπαρρήσιασθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἑτέρα διαταγὴ τοῦ Σεβ. Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,824 σημειωμένη τῇ 9 τοῦ ἰδίου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐδιωρίζετο νὰ ἐκθέσῃ εἰς δημοπρασίαν καὶ τὰς προσόδους τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, διακηρύττον ὅτι ἡ ἑνάρξις τῆς δημοπρασίας γίνεται τῇ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐκ τούτων τῶν ἀληθειῶν παρατηρεῖ κάθε πατριώτης, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Φίλος τοῦ Νόμου, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν παρημέλησε τὰ χρέη του, μηδ' ἔκαμε κάμμίαν παρανομίαν. Ἐὰν δὲ παρατηρήσῃ καλῶς, θέλει ἰδῇ ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν ἐπικείται κάμμία τις ἀπόλυτος ἐξουσία διὰ τὴν δημόσιον οἰκονομίαν, μηδὲ τοῦ ἐδόθη δικαίωμα νὰ διαθέτῃ τὰς προσόδους κατὰ βούλησιν. Θέλει κατ'ἰδὴ ὅτι αὐτὸ τὰς διατάγας τῆς Διοικήσεως ἐνεργεῖ, ἡ δὲ πραγματικὴ ἐκτέλεσις τῆς ἐνεργείας ὅτι γίνεται πάντοτε ἀπὸ ἐπιτροπᾶς, καὶ τέλος πάντων ἐκ τούτων θέλει ἐννοήσῃ ὅτι, ὅσα κατήγόρησεν ὁ Φίλος τοῦ Νόμου, δὲν ἐπήγασαν ἀπὸ κάμμιαν αἰτίαν βάσιν ἔχοντα τὴν κατάχρησιν, εἰ μὴ μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὰς περιστάσεις.

Ἀρ' ἀδίκως ὁ Φίλος τοῦ Νόμου κατηγορεῖ τὸ ὑπουργεῖον, πολὺ δὲ περισσότερον ἀδίκως κατηγορεῖ τὸν Πονηρόπουλον, καὶ φαίνεται ὅτι ὁ Φίλος τοῦ Νόμου ὁμοιάζει τὸν Ἀθηναῖον ἐκεῖνον, ὅστις κατὰ Ἀριστείδους ἔδωκε τὴν ψῆφόν του, μ' ὅλον ὅτι ἡγνῶει τὸν Ἀριστείδην.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρίσητε τὴν παροῦσάν μου εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 4 Μαρτίου 1826.

Ὁ πατριώτης

Νικόλαος Πονηρόπουλος.

Τῇμερον λαμβάνομεν γράμματα ἐκ Μεσολογίου ἀπὸ 22-25 Φεβρουαρίου, ἐξ ὧν μαθαίνομεν ὅτι ὁ ἐχθρικός στόλισκος, ἐξελθὼν πρὸ ἡμερῶν ἐκ τοῦ ὀρμητηρίου του περιεκύκλωσε τὴν λίμνην, καὶ ἐμπόδιζε τὴν μετὰ τοῦ

Ἀνατολικοῦ καὶ Βασιλαδίου συγκοινωνίαν τοῦ Μεσολογίου. Κατὰ δὲ τὴν 22 ἐξέπλευσεν ἐκ τοῦ κόλπου τῶν Πατρῶν τὸ ἀτμοκίνητον τοῦ ἐχθροῦ, σύρον κατόπιν τοῦ πολλὰς σχεδία, (σάλια), διὰ τῶν ὁποίων ἐμελέτα ὁ ἐχθρὸς νὰ κυριεύσῃ τὴν θέσιν τοῦ Βασιλαδίου· καὶ ἐν τῇ ἐπρωπαρασκευάζετο εἰς ἐφόρμησιν διὰ ξηρᾶς, ἐμελέτα νὰ κινηθῇ καὶ ἐναντίον τῶν κατὰ θάλασσαν σημαντικῶν θέσεων. Τὴν ἑσπέραν τῆς 22 πέντε σχεδία καὶ ἐννέα λαντζόνια, τὰ ὁποῖα ἐσυνώδευον τὸ ἀτμοκίνητον, ἐμδύκαν εἰς τὴν λίμνην διὰ τοῦ κόμματος τοῦ Βασιλαδίου· καὶ κατὰ τὴν 23 εἰσέπλευσαν καὶ ἄλλαι τρεῖς σχεδία καὶ ἐννέα λαντζόνια· ὥστε κυριεύσας τοιουτοτρόπως ὅλα τὰ περάσματα ἀπέκλειε στενωτάτα καὶ διὰ θαλάσσης τὸ πολυπαθέστατον Μεσολόγιον, καὶ ἐμπόδιζε καὶ τοῦ παραμικροῦ σκαφιδίου τὴν διάδασιν. Ὅλα δὲ τὰ ἐν τῇ λίμνῃ ἐχθρικὰ πλοία, ἔχοντα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον εἰς τὴν Ἀσπρην Ἀλικὴν, πλησιάσαντα τὸ πρωτὶ τῆς 25 εἰς τὸ Βασιλαδίον, ἄρχισαν νὰ πολεμῶσιν αὐτὸ μετὰ κανόνια καὶ βόμβας. Ἡ φρουρὰ τοῦ Βασιλαδίου ἀνθίστατο γενναϊότατα εἰς τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ πρωίας ἕως ἑσπέρας. Περί δὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μία ἐχθρικὴ βόμβα πεσοῦσα εἰς τὸ βαρουτοφυλάκιον κατάρθωσεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἄλλως ἦτον δύσκολον νὰ κατορθώσῃ. Ὁ ἐχθρὸς ἰδὼν τὴν φλόγα ὥρμησε πανστράτιᾳ ἐναντίον τοῦ Βασιλαδίου, καὶ ἐκυρίευσεν ἐξ ἐφόδου τὴν θέσιν ταύτην. Ἐκ τῆς ἐκεῖ φρουρᾶς, ὅσοι διεσώθησαν ἐκ τῆς ἐκρήξεως τοῦ βαρουτοφυλακίου, ἐφονεύθησαν ἀνδρείως πολεμοῦντες, καὶ μόνον ὀλίγοι τινὲς ἐπαρρύθθασαν νὰ σωθῶσιν εἰς Μεσολόγιον.

Ἡ πτῶσις τοῦ Βασιλαδίου εἶναι ἀναμφιβόλως σημαντικὴ ζημία· ἀλλ' ἡ ἀπαρადειγμάτιστος γενναϊότης τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογίου δὲν ἐσάλευσε διόλου. Ὁ ἐλληνικὸς στόλος ἐκπλέων ὅσον ταχίστα, θέλει πικράνει τὴν διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Βασιλαδίου χαρὰν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ θέλει τοῦ ἀφαιρέσει πᾶσαν ἐλπίδα τῆς κυριεύσεως τοῦ Μεσολογίου.